

øverste i vort Landbrug, men det viser sig altsaa, at hver fjerde af dem i 1919 kun har haft en Skatteindkomst paa mindre end 3 000 Kr. Samme Aar har hver tredje Gaardejer haft en Skattepligt, som var under det samme Beløb, og det er ikke meget for en dygtig dansk Gaardmand. Der blev talt af det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller om det Posekigeri uden Lige, der var for hans Erhverv. Maa jeg sige, at der er et andet Lag af Samfundet, i hvilket Posekigeriet er endnu stærkere. Naar Sogneraadene i Kommunerne og Byernes Ligningskommissioner sidder og ligner Skatter, faar de udleveret Skemaer over alle faste Arbejdere, saavel dem i den civile Tjeneste som Embedsmænd og Funktionærer. For deres Vedkommende tager man Skat af deres Indtægter lige til den sidste Øre. Landboerne derimod kan man ikke ramme; og jeg vover at paastaa, at min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, har Ret i, at de ikke opgiver deres virkelige Indtægt paa Grund af, at de ikke er i Stand dertil og ingen praktisk Kendskab har dertil. Jeg skal oplyse et Eksempel paa, hvordan det kan komme til at gaa netop paa Grund af dette Posekigeri. Der var en Kommune, hvor i Vinter den trediestørste Skatteyder var en 52-aarig Arbejdsmand; Ligningsmyndighederne havde fra Fabrikken, hvor han arbejdede, faaet opgivet hans Indkomst ved Fabrikken, og den lød paa 4 500 Kr. Der var i den Kommune ikke en eneste Husmand eller Landarbejder, der havde opgivet under 2 000 Kr., men der var 15 Gaardmænd, der havde opgivet under 2 000 Kr.

Stengaard-Kirkegaard: Efterhaanden som Diskussionen skrider frem, naar vi ogsaa Sagens Kærnepunkt, idet den sidste ærede Taler Hr. Olufson udtalte, at der er Landbrug, man ikke kan ramme, ligesom det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen sagde, at der er nogle, man ikke kan ramme af den Grund, at de har en forkert Opfattelse af Forholdene, og det kan der være noget rigtigt i. Naar det ærede Medlem Hr. Olufson nævnte, at der er nogle Landbrugere, man ikke kan ramme, hvad er saa Grunden dertil? Er Grunden alligevel ikke den, at de f. Eks. ikke har opgivet den rigtige Værdiansættelse til Ejendomsskyld. Thi Vurderingen til Ejendomsskyld er egentlig en mere rigtig Bedømmelse af, hvad en Ejendom er værd, end den, man faar gennem Hartkornsbe-

regningen. Derfor tror jeg, det ærede Medlem Hr. Olufson skal være sig for at fremhæve, at der er nogle Landbrugere, man ikke kan ramme, naar vi husker, hvad det ærede Medlem selv udtalte ved Behandlingen af Jordlovene. Da sagde det ærede Medlem med Hensyn til Ansættelsen af sin egen Ejendomsskyld: „Maa jeg sige med Hensyn til Ejendomsskyld, at det ærede Medlem anser mig ganske sikkert ikke for at være en ren Idiot, og det maatte jeg være, hvis jeg vilde ansætte min Ejendom til 25 000 Kr.“ Derfor er han gaaet hen og har ansat den en hel Del lavere, med andre Ord, han har ikke sat den rigtige Vurdering af Ejendommen. Men saa synes jeg, at det ærede Medlem skulde være den sidste til at fremholde her, at særlig nogle Landbrug kan man ikke ramme, fordi de ganske simpelt har opgivet forkert til selve Vurderingsmyndighederne.

Vilhelm Rasmussen: Det forekommer mig, at flere ærede Medlemmer fra Venstre synes at nære den Anskuelse, at en Statistik er forkert, blot fordi den vedrører 1918 i Stedet for 1919; det er jo ganske galt. Der kan godt eksistere en Statistik for 1919, men det bevirker ikke, at den for 1918 er forkert, hvorfra jeg har taget mine Oplysninger. Det er heller ikke rigtigt, at jeg skulde have Uret i at gaa ud fra, at Begrebet Gaardmænd og Husmænd i den Statistik svarer til de sædvanlige Begreber om dem; ved Gaardmand forstaar man i Almindelighed den, der har 1 Td. Hartkorn og derover, og ved Husmand den, der har under 1 Td. Hartkorn; det erkender jeg at være gaaet ud fra (Stemmer: Det er forkert!). Men selv om det er forkert, og selv om det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ret i sin Fortolkning, saa forklarer det ikke det Fænomen, jeg har henledet Tingets Opmærksomhed paa, at der er omtrent 13 000 Husmænd, der tjener over 2 000 Kr., og at der er omtrent 13 000 Gaardmænd, der ikke kan drive det til at tjene 2 000 Kr.; thi i saa store Tal kommer den Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup har gjort gældende, aldeles ikke til at spille nogen Rolle. Dernæst siger det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, at jeg er blevet forbavset over, at 1 000 Husmænd har tjent over 4 000 Kr. Det maa være en ubevidst Fordrejelse af, hvad jeg har sagt; for det kan ikke tænkes, at et æret Medlem fuldt bevidst vilde fremsætte en saadan Fordrejelse. Jeg har i mit Foredrag